

За всеки от нас има това едва ли не съдбовно за първи път. И вече веднъж преживяно, то се превръща във важна дата от календара на живота ни. Нещо като втори рожден ден. Разбира се, не всички преживяват този свой рожден ден по един и същи начин. При едни това става с много радост, сладост и веселие. В този момент в телата им са зазвучали сякаш фанфарите на любовта, екстаза и доволството от непознатото до този момент блаженство. Сякаш с крилето на щастието са се докоснали макар и за миг до седмото небе. И след това, като отлетят миговете и часовете на тази своеобразна магия и телата се отпуснат, а душите изтрезнеят – те – младежът и девойката, с изненада откриват, че има нещо ново в тях. И то не само в телата, а и в душите им – чувството за полово зрелост. И аз така си го наричам – един своеобразен изпит.

За съжаление има и други преживявания на този момент, при които нещата не са така светли. Има и разочарования от липсата на тръпката и удоволствието, попарващото въздействие на хладнината и безразличието, апатията или нетактичността на партньора. Или това, което убива страстта: безразличие, неангажираност, неумение, некадърност. Да не говорим за случаите, когато този първи път става против волята и желанието на индивида и де факто е насилие – физическо, психическо и сексуално над личността. Ако това е момиче с крехка и нежна психика, такова насилие оставя тайни

задръжки в сексуалната му сфера, и то е обречено за цял живот да не бъде пълноценно като жена.

Иначе спомените от първия път постепенно избледняват, независимо дали са добри или лоши и по-късно у нас остава едно умиление и един въпрос остава да виси във въздуха: „Ама как съм могла/могъл да се притеснявам толкова много, преди да го направя този първи в живота си полов акт!“ Да, но така си мислят, тези, които вече са го преживели, а не онези на които им предстои.

И нека някои млади изобщо да не ми се фукат, че не им е пукало. Напротив, пука им и още как! Така че само като си помислят за това, което им предстои, краката им се подкосяват. И затова бягат като дявол от тамян от гаджето си, когато усетят, че се задава подобна ситуация и отлагат за кой ли път нещата с думите – някой друг път, после... И е за чудене, че напоследък това го има не само при момичетата, но и при момчетата. Ако искате пример, огледайте се: има не малко младежи, които като младежи са проглушили махалата със сексуалните си „подвизи”

а след това си остават стари ергени, които не понасят да им се говори за брак. За съжаление тази своеобразна щафета в поколенията продължава. Среща се и при женския пол.

Първият път в секса! Когато растем се учим на много неща – тоест учат ни как да пишем и да четем, да смятаме. Учат ни на различни занаяти и професии. Учат ни как да общуваме, как да разговаряме помежду си, как да се обличаме, как да готвим, да се храним. Само за нещо, което е също така дълбоко човешко и изпълва в немалка степен всеки живот, на него се крепи той и продължението му, на него се дължат най-красивите неща сътворени от човешката мисъл и ръка, изобщо никой не ни учи. Изоставени сме на самотек. И това нещо е сексът!

Какво е то? Какво е човешката сексуалност, каква е анатомията, физиологията и функцията на половите органи при мъжа и жената. Какви са особеностите на човешката психосексуалност? Какви са проблемите в сексуалните взаимоотношения, които могат да възникнат между един мъж и една жена, как да се разрешат? Никой не ти казва нищо! Е, има известни информации в учебниците по анатомия и биология, но толкоз. А за това как се възпитават подрастващите, за да имат добри сексуални за себе си, а оттук и така култура и възпитание, все още направеното е крайно недостатъчно.

Затова се обръщам към момичетата и момчетата, които са пред прага на своето за първи път: Моля ви, не гледайте на секса като нещо мръсно, долно, за което не трябва да се говори. Не гледайте на секса и като нещо безпроблемно, което трябва да се прави, защото така е модно, станало е като спорт и няма никакво значение защо, с кого и как го правиш. Просто си начесваш крастата и толкоз. Деца, нещата са много сериозни!

Като всяка човешка дейност със социално значение и тук има много отговорност. И тя е строго лична. Ако не си готов да я поемеш, налага се да платиш лихвите. Това първо. Второ – за самото сексуално общуване, за това как се прави и защо, се искат знания и умения. Но те също така не идват от само себе си. И за двете неща се искат познания, преди да пристъпим към първия път и след това. Откъде да ги получим – затова са рубриките във вестниците, телевизионните предавания и много материали в Интернет. Но аз лично не ви съветвам да разчитате само на тях, защото не винаги са точни, изчерпателни и достатъчно компетентни. Пийте вода от извора – във всяка книжарница ще намерите необходимата ви литература от сериозни автори, по въпросите които ви интересуват. Те са написани на достъпен и разбираем език и богато илюстрирани. Затова се казва, че във всичко в този живот, най-напред е познанието. Информираният и образованият е можещ човек. Включително и в секса.